

Αποστασία «Ποιμένων»,

(-1-)

Εἰς τὸ μαβονικὸ περιοδικὸ «Le temple», 1946 - Παρίσι, γράφει ὅτι ἡ ἔνωσις ἐκκλησιῶν ἔχει σχέση μετὰ τὴν μαβονίαν, εἰάν ἡ ἔνωσις αὕτη εἶναι εἰς καλὸν δρόμον τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὴν τάξιν μας.

Ὁ πατριάρχης Κων/λεως Ἰωακείμ Γ' 1878-1884 καὶ 1901-1912 ἦταν μαβόνος. Εἰς τὴν μετὰ ἀποχολὴν τοῦ Γένους πού ἐκτίθετο τὸ 1881 εἰς Κων/λιν, εὐρίσκονται ἀνάγλυφα τὰ μαβονικὰ σύμβολα «τρίγωνο κ' διαθήτης».

Ὁ πατριάρχ. Μελέτιος Δ' Μεταξάκης τὸ 1909 ἐμύηθη εἰς ἐλευθεροτεκτονισμὸν. Ὁ πατριάρχης Ἀθναγόρας ἦταν μαβόνος 33^{ου} βαθμοῦ. Εἰς τὴν βδοα «Ἀρμονία», τὴν 12-10-1972 ἔχινε τὸ μαβονικὸ μνημότυπόν του» μετ' ἐγκώμια.

Ὁ ἀρχιεπ. Ἀμερικῆς Ἰάκωβος Σμηρέτης κ' αὐτὸς τῶν ἔρχων τῆς μαβονίας. Οἱ νεοεποχίτες ἀκολουθοῦν τὸ μαβονικὸ δόγμα: «Ὅλες οἱ θρησκείαι ἔχον μέρη ἀληθείας... ἐμψυ-

τίζουν κ' ἐμψυχοποιεῖται οἱ θρησκείαι. Ὅλοι οἱ δρόμοι ὁδηγοῦν εἰς τὸν θεόν». Ὁ μητροπολ. τῆς Ἑλβετίας Δαμασκηνός ἔλεγε: «Μία ἐκκλησία ἢ ἓνα μωβουλιανικὸ τέμενος ἀποβλέπουν εἰς τὸν ἴδιον σκοπὸν.»

Ὁ πατρ. Ἀλεξάνδρειος Παρθένιος: «Τὸ Ἰβλάμ εἶναι ἐμπνευσθὲν θρησκεία, ὁ Μωάμεθ εἶναι ἀνθρώπος τοῦ θεοῦ».

Ἡ Β' Βατικανὴ Σύνοδος (1962-1965) διεκήρυξε: «Οἱ Χριστιανοί, οἱ Ἰσραῖτιοι κ' οἱ Μωαμεθανοὶ πιστεύουν εἰς τὸν ἴδιον θεόν».

Συγκρητισμὸς δημαίνει συγχώνευση ἑτερογενῶν παραδόσεων θρησκείων κ' τελετῶν. Ἡ ἔγκυκλιος τοῦ πατριαρχεῖος Κων/λεως πρὸς τὰς ἀπανταχοῦ ἐκκλησίας τῆς Χριστοῦ (τὸ ἔτος 1920) ἀναγνωρίζει τοὺς αἰρετικὰς παπικὰς κ' προτεβτάντας ὡς ἀδελφὰς ἐν Χριστῷ κ' προτείνει βδοα διαχί τὴν τελικὴν ἔνωσιν τὴν ἀλλαγὴν ἡμερολογίου, συμπροβουχέας, μικτὰς χάμους κ.λ.π.

Ἡ διαπραγματεύσιμος ὁρος ἐνώσεως εἶναι ἡ μετανοία τῶν αἰρετικῶν. Οἱ διαχίχοι μετ' αἰρετικούς πρέπει νά ἔχουν νοθεβία κ' οὐδέποτε «ἐπὶ ἴβοις ὄροις». Οἱ ὀρθόδοξοι εἰς τὸ

παγκόσμιου ομολογίου εκκλησιών όμολογούν ότι δέν έχου την αλήθεια. Ο οικουμενισμός διδάσκει την κθεωρία των κλάδων» δηλ. κάθε κλάδος δένδρου είναι μία εκκλησία (των «ορθόδοξων», των παπικών, των προτεσταντών κ.λπ.. Ο οικουμενισμός διδάσκει τον «μινιμαλισμό», δηλ. θμικρύνονται οι δογματικές διαφορές με έτεροδόξους, δια να μην υπάρχουν έμπόδια εις την ένωση εκκλησιών. υπερτονίζεται η αγάπη εις βάρος της αληθείας. «Όμως, κατά τον αγ. Μάξιμον ομολογητήν, αγάπη προς τον πλησίον, χωρίς αλήθεια, είναι μιθ ανθρωπία!

«Η Β' Βατικανή Σύνοδος με το διάταγμα της γράφει: «Οι βαπτισόμενοι ένσωματώνονται στο σώμα του Χριστού. Οι ορθόδοξοι βτεροούνται το πλήρωμα της κοινωνίας με τον εκπρόσωπο του Χριστού το πάπα Ρώμης»

Εις το κοινό ανακοινωθέν 29-6-1995 ο πατρ. Βαρδολομαίος κ' πάπας Ρώμης όμιλούν για κοινό βάπτισμα. Ο π. Ιωάν. Ζμ.

Σιούλας γράφει: «Έντός του βαπτισματος, ακόμη κ' αν υπάρχει σχίσμα μπορείς να όμιλεις για εκκλησία».

Ο πατρ. Βαρδολομαίος το 2004 άνεχνώρισε το «βάπτισμα» των προτεσταντών.

Εις το Πόρτο - Αλέγκρε κατά την γενική συνέλευσι του Π. Σ. Ε (= παγκόσμιος σύμβουλις εκκλησιών) (Βραζιλία 2006) άνεχνώρισαν ότι οι βαπτισθέντες ανήκουν εις την εκκλησίαν ακόμη κ' όταν διαφωνούν. Αντιθέτως οι ιεροί κανόνες 46, 47, 50, και 68 των αγίων αποστόλων διδάσκουν!!

Τα τελευταία χρόνια εφάνη η νεοπατερική ή μεταπατερική θεολογία διδάσκουσα ότι «άλλη ή εποχή των πρώτων χριστιανών κ' άλλα τα σύγχρονα προβλήματα δηλ. οι ιεροί κανόνες δέν μας βοηθούν, είναι ξεπερασμένοι».. ... σύγχρονοι έγκοτιζόμενοι ψευδοποιημένες κ' θεολογοί, άχρηστοι ορθοδοξίας απορριπτών ιερών κανόνων κ' Πατέρων. «Η «μεταπατερική θεολογία» όδηγεί κατ'

Εὐθείαν εἰς τὸν προτε-
σταντισμόν. (3)

Εἰς ἄρθρον του εἰς ἔφη-
μερίδα «ταῖς Ν. Ἰόρκης»,
25 - Σεπτ. 1967 ὁ ἀρχι-
επίσκ. Ἀμερικῆς Ἰάκω-
βος ἀρνεῖται τὸ δόγμα
τῆς Ἀγίας Τριάδος.

Εἰς πόρτο - Ἀλέγκρε 2006
(Βραζιλία - 92 συνέλευσις
τοῦ Π. Σ. Ε.), οἱ ὀρθόδοξοι
ὑπέγραψαν ὅτι καὶ οἱ
συμμετέχοντες 340 ἐκκλη-
σίες, τοῦ Π. Σ. Ε. ἐκηληρώ-
νουν τὴν καθολικότητά
τους, ὅταν εἶναι βέ κοι-
νωνία μεταξύ τους οἱ «ἐκ-
κλησίες», ... ὅλοι μας
ἀνήκομε εἰς τὸν Χριστὸν
μέ τῷ βάπτισμά μας, ἀκό-
μη κ' ὅταν διαφωνοῦμε.

Ἡ Β' Βατικανὴ Σύνοδος
διεκρίρυσεν ὅτι ὁ οἶκος με-
νιμός ἐρηπνέεται ἀπὸ
τὴν χάριν τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος ... τὸ Ἁγ.
Πνεῦμα ἀγιάζει ὅλους.

... οἱ θιβηματικοὶ καὶ
αἰρετικοὶ εἶναι εἰς τὴν
Ἐκκλησίαν ... δέν
εἶναι ἀπαραίτητη ἡ
ὁμολογία ὀρθῆς πίστεως
για' νὰ ἀνήκει κάποι-
ος εἰς τὴν Ἐκκλησίαν.

Με τὴν συνάντησιν

πατρ. Ἀθμναγόρου
κ' πάπα Παύλου Στ'
εἰς Ἱεροσόλυμα 1964
κίνοῖζε νέα περίοδος
ὀρθοδόξων κ' παπικῶν
μέ διαλόχους ἀγάπης
κ' δηλώσεις για' κοινὸ
ποτήριον, ... ἀκοχού-
θμβε ἀρβις ἀκοινωνη-
βίας ὀρθοδόξων - Λατίνων
τὸ 1965 χωρὶς νὰ προ-
μηθῆ πανορθόδοξος
σύνοδος. Ὁ
Ἀθμναγόρας τότε εἶπε:
«Ὅταν ἔρχωνται ἔδω
παπικοὶ ἢ προτεβτάν-
τες κ' ζητοῦν νὰ κοι-
νωήθουν, τοὺς προ-
βφέρω τὸ Ἁγ. ποτήριον»,
«... ταῖ δόγματα πρέ-
πει νὰ τεθοῦν εἰς
τὸ θεβαυροφυλάκιον
τῆς Ἐκκλησίας».

τὸ 1980 ἀρχίσει ὁ δια-
λόχος μέ παπικοὺς εἰς
τὴν Πάτμον. Ἀπεφάθιδαν
νὰ συζητοῦν ὄχι αὐτὰ
πού μας χωρῖσθουν, ἀλλὰ
αὐτὰ πού μας ἐνώνθν
Ἀκοχούθμθαν συνέλευσεις
ἐπιτροπῆς διαλόχων βτό
Μόναχο 1982, εἰς Κρήτη
τὸ 1984, εἰς Μπαρι Ἰτα-
λίας 1987 τῶν «ἀδελ-
φῶν» ἐκκλησιῶν (δηλ. ὀρ-
θοδόξων - παπικῶν).

Ὁ πάπας Βενέδικτος 16^{ος}

τό 2006 διέγραψε
τόν ιστορικό τίτλο:
« πατριάρχης Δυβέως »
κ' έπρόβαλε τό πρω-
τείο του στην παγκό-
σμια κυριαρχία.

(-4-)

βτική μίας εκκλησί-
ας. Αποκλείεται ό ανα-
βαπτισμός ... κλπ.. κλπ..
δηλ.. έγινε ημίρως
άρνησις της ορθοδοξί-
ας.

τό 1990 εις τό
Μοναχο Γερμανίας ή
κοινή δήλωσι κατα-
δικάται τήν ούνία.
ό πάπας δέν έδέχθη
ούτό κ' δέκα ημέρες
μετά τήν συνέλευση
αυτή έπιτροπής διαλό-
γου, έκάλεσε τους
δύ κρανούς ούνιτας εις
τήν Ρώμην εύλογών
τήν πορεία τους.

τό 1992 εις κων/λη
έχινε σύναξι προκα-
θμενων των ορθο-
δόξων εκκλησιών υπό
υπέγραψαν μήνυμα
ότι δέν μπορεί να
συνεχισθι ό διάλογος
μέ παπικούς αν δέν
συμφωνήθουν για
τήν ούνία ..

τό 1993 εις τό Μπα-
λαμίντ Λιβαίνου, μέ
συμμετοχή 9 ορθοδ.
εκκλησιών θε κοινό
κείμενο έδικαιώσαν
πανηγυρικά τήν ού-
νία (θε αντίθετη των
προηγουμένων συμφω-
νιών) : « ... ή ιερω-
σύνη, μέ αποδοχική
διαδοχή, δέν δύνα-
ται να θεωρηθουν
ιδιοκτησία αποκλει-

ό πάπας Ιωάννης τό
1995 έζητησε « θυνημή »,
για τις σταυροφορίες..
.. αλλά τό 1993 ό ύπερ-
χος έθνικής Αμύνης Σπη-
λιωτόπουλος, αϊπεκαλύψε
ότι ή παπική « εκκλησία »,
έβριχε στην Κροατία
δυο έκοτομ. δοχάρια για
αγορά όπλων που θα
χρησιμοποιθουν κατά
των ορθοδόξων Σέρβων,

... ό πάπας
Βενέδικτος έδέχετο τον
επιθεματικό « επίσκοπον »,
Σκοπίων, ως κηέτη της
ανυπαρκτου Μακεδони-
κής εκκλησίας... όμιλών
(εις χαιρετισμόν του)
εις την « μακεδονική
γλώσσα » ...

ότι άνεμένε κανεις οι
ορθοδ. εκκλησίες να ναι
συνεπεις θ' αυτά που
υπέγραψαν, ότι « ούνία
κ' διάλογος μέ παπι-
κούς είναι αδύνατα-
τα » .. κ' να διακό-
ψων τον διάλογον...

όμως τό 2006
έβυνέχισαν εις τό Βε-
λιγρόδι τον διάλογον
μέ άλλο θέμα.

ὁ Βαρδολομαῖος ἐδώριβε
εἰς τῶν οὐνίτην „ἐπίσκοπον“,
Ἰθηνῶν Δ. Σαλαχά (2008)
Ἅγιο Ποτήριον.

Ἔτσι τὸ θέμα τῆς
οὐνίας ἔληξε (μὲ τὴν
ἀνωτέρω πράξιν ἀναγνω-
ρίσεως) μὲ νίκη τῶν
παπικῶν.

Μαῖος 2001 ὁ ἀρχιεπ.
Ἰβηρίας Χριστόδουλος, ὑπο-
δέχεται τὸν παπὰ Ρώμης
(για πρώτη φορά εἰς τὴν
ἱστορία) ἀποδίδων τι-
μὲς ἀρχιεπισκοπικῆς εἰς
τὸν ἀρχιεπισκοπικὸν παπὰ.

Κων/λιν 30 Νοεμβρ. 2006,
οἱ φαναριστὲς (Βαρδολομαῖ-
ος κ' οὐν αὐτῶ „ποιμένες“) ὑποδέχονται τὸν παπὰ
Βενέδικτον ψάλλοντες
τῶ: «εὐλογημένος ὁ ἐρ-
χόμενος ἐν ὀνόματι κυ-
ρίου...» ... «τὸ πολυχρό-
νιον» μνημονεύοντες
αὐτῶν !!

(.. τί ἄλλο θλαστικὸν πρέπει
ν' ἀκολουθήσῃ γιὰ νὰ ἀ-
ποτειχίσθωσιν οἱ πιστοὶ
ἀπὸ τέτοιους λυκοποιμένας;)

Ὁκτώβρ. 2007 εἰς Ραβθένα
Ἰταλίας ἡ 10^η συνέλευσις δια-
λόγου (ὀρθοδ-παπικῶν) .. μεταξὺ
ἄλλων κακοδοξῶν θέσεων γρά-

5

φουν : «ὡς διάδο-
χοι τῶν ἀποστόλων
οἱ ἐπίσκοποι εἶναι
ὑπεύθυνοι γιὰ τὴν κοι-
νωσίαν ἐν τῇ πίστει».

(Τί πίστιν κηρύτ-
τουσιν οἱ παπικοὶ ἐπίσκο-
ποι; Μὲ τὸ „φιλιόκβε“
κ' ἄλλας ἀρέβεις καταρ-
χοῦν τὴν πίστιν.)

εἰς παύσον Κύπρον
τὸ 2009 κ' Βιέννη
τὸ 2010 ἡ ἐπιτροπὴ
διαλόγου ἐβουλήθηθε
τὸ θέμα τοῦ πρω-
τείου. Ὁ ἐπίσκοπος
Ἀχαΐας Ἀθανάσιος
ὡς ἐκπρόσωπος τῆς
Ἐκκλ. τῆς Ἑλλάδος
ἐδήλωσε ὅτι εἴμεθα
ἐνὰ θέμα πρὶν τὸ
κοινὸ ποτήριον ἂν
συμφωνήσωμε εἰς τὸ πρω-
τεῖον. (δηλ. οἱ ἄλλες
παπικὲς κακοδοξίαι περὶ
κτιβτῆς χάριτος, φιλι-
όκβε κ.λπ. δὲν πρέπει
νὰ βυσητηθοῦν;).

εἰς τὴν συνέλευσιν
ἐπιτροπῆς διαλόγου εἰς
κιέτι Ἰταλίας 2016
γίνεται λόγος: «περὶ
ἐνότητος ἐτὴν ποι-
κιλομορφία».

(Σύνθημα οἰκουμε-
νιστικόν ἀλλὰ κ' τῶν
νεοεποχικῶν). Ἐπίσης
γίνεται λόγος γιὰ
τὴν ἐκκλησίαν ὡς εἰ-

κόνα τῆς Ἁγ. Τριάδος
 διὰ νὰ θυπεράνουν τὴν
 ἀνάγκη ἑνὸς παγκοσμίου
 πρώτου δηλ. τοῦ
 πάπα-Ρώμης. Αὐτὴ
 μὲ διδασκαλία εἶναι τὴ
 μητροπολ. Περχαμ. Ι-
 ναίν. Ση Γιούλα ὁ ὁποῖ-
 ος παρερμηνεύει τὴν
 διδασκαλίαν τοῦ ἁγ. Μα-
 ξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ, καὶ
 τὸν Ἁγ. Γρηγόρ. Παλαμά
 ὁ ὁποῖος δὲν ὁμιλεῖ περὶ
 μοναρχίας προβάλλει τοῦ
 Πατρὸς, ἀλλὰ περὶ μο-
 ναρχίας τῆς μᾶς φύ-
 θεως τῆς ἁγ. Τριάδος.
 Δὲν νοεῖται προβάδι-
 βμα προβάλλει, διότι
 ὁ γιὸς εἶναι ἔτσι, κα-
 τ' ἄνωγος τοῦ Πατρὸς.
 Ἐμπρακτικὴ ἐφαρμογὴ αὐ-
 τοῦ τοῦ πρωτείου βλέ-
 πομε εἰς τὸ Οὐκρανικὸ
 αὐτοκέφαλο. Δι' 10 τοπι-
 κές ἐκκλησίες ἐστὶν τοῦ θαν
 σύγκλητον πανορθόδοξου συ-
 νόδου (γιατὶ τακτοποίησιν
 τοῦ θέματος αὐτοῦ), ὁ Βαρ-
 θελομαῖος ἀρνούμενος, ἀνε-
 χνώρισε τὴν σχισματικὴν
 "ἐκκλησία", τῆς Οὐκρανίας.

Ἡ συνοδικὴ ἐγκύκλιος τῆς
 Β' Βατικανῆς συνόδου 1965
 γράφει ὅτι οἱ μουσουλμᾶ-
 νοι λατρεύουν τὸν ἕνα
 κ' μοναδικὸν θεόν. Τὰ ἀνοιχ-
 ματα αὐτὰ τοῦ Βατικανοῦ
 πρὸς τὶς ἄλλες θρησκείες

φαίνονται εἰς τὶς δια-
 θρησκειακὰς συμπροβε-
 χές ἐτῶν Ἀδίσμ. Ιτα-
 λίας τὰ ἔτη 1986, 1994,
 2002, 2011, 2016.

Ἀπὸ τὸ ἔτος 1969 οἱ
 συνοδικαὶ τοῦ "Παγκο-
 σμίου Συμβουλίου Ἐκκλη-
 σιῶν" (Π.Σ.Ε) γίνονται
 μὲ τὸ Ἰσλάμ κ' συνε-
 χίζονται.

Οἱ Ἑβραῖοι κ' οἱ Μωαμε-
 θανοὶ δὲν πιστεύουν εἰς
 τὸν Τριαδικὸν θεόν. Δὲν
 δέχονται τὴν θάρκωθ
 τοῦ θεοῦ Λόγου, δὲν πι-
 στεύουν εἰς τὴν θεότητα
 τοῦ Χριστοῦ κ' τοῦ Ἁγίου
 Πνεύματος. Ὁ Χριστὸς
 εἶπε εἰς τοὺς μαθηταίς τὸ
 ὅτι τὸ Ἅγιον Πνεῦμα
 θὰ τῆς ὁδηγήσῃ εἰς πάν-
 θαν τὴν ἀλήθειαν,
 (Ἄλλοθι ψεύδετα ὁ
 κύριός μας κ' χρειάζε-
 ται ὁ Μωάμεθ νὰ
 θυμηθῆμεν τὸ ἔρχον
 τοῦ Ἁγ. Πνεύματος;)

Ἡ ὁδὸς τῶν οἰκουμενιστῶν
 ἀπομακρύνει ἀπ' τὸν θεόν.

Ἡ ἐντολὴ τῆς Ἁγίας Γρα-
 φῆς, τῶν Ἱερῶν Κανόνων
 κ' τῶν ἁγ. Πατέρων
 εἶναι: «φεύγετε τὴν
 κοινωνίαν τῶν αἰρετικῶν.
 Σώσωμεν σῶσον τὴν
 ψυχὴν σου»
 Ἀμήν, γένοιτο!